

Ossie en het gekke springtouw.

Ossie hijgt. Het springtouw zwiept op en neer. Duimpje die aan de ene kant staat roept: “Sneller Ossie, je kan het best!”. Lotje die het andere einde van het springtouw vast heeft roept: “Pas op Ossie, niet zo snel. Straks val je en doet je jezelf pijn.”

Ossie vindt het best spannend om snel te springen. Maar ze is ook bang om te vallen en zich pijn te doen. Ossie doet haar uiterste best om rechtop te blijven. Lotje draait traag aan het springtouw en Duimpje draait heel snel. Daardoor maakt het springtouw rare bochten en het zwiept heen en weer.

Ossie roept naar haar vriendjes: “He jullie, probeer eens even snel aan het touw te draaien. Nu vliegt het touw over en weer!” Maar haar twee vriendjes luisteren niet. Het kleurige springtouw doet helemaal gek. Nu eens gaat het springtouw snel omhoog, dan weer gaat het traag!

Ossie doet erg haar best om niet te vallen. Ze speelt graag met haar vriendjes, maar dit vindt ze niet leuk meer. Ze hapert met haar voet in het touw. Ze gooit haar armen omhoog en probeert rechtop te blijven maar dat lukt niet. “Auw” Ossie valt op de grond. Ze heeft zich pijn gedaan. Haar knie bloedt. Ze weent en rent boos weg. Achter een groene struik zet ze zich neer in het gras.

Een kleine elf hoort haar gesnik en komt naar haar toe. Ze geeft Ossie een kusje en veegt haar tranen af met haar vleugels.

“Dag Ossie, Ik ben Lichtje. Heb je je pijn gedaan? Kom, ik geef je knie een toverzoen. Dan is de pijn snel voorbij.” Het elfje landt op de knie van Ossie.

“Dag Lichtje. Wat fijn dat je er bent. Ik heb geen zin meer om in het grote gekke springtouw te springen. Dat lukt me niet zolang Lotje en Duimpje niet mooi samen willen spelen”, snikt Ossie.

“Lieve Ossie. Kijk eens naar je vrienden. Lotje en Duimpje staan te ver van elkaar af. Daardoor is het touw veel te lang. Het reikt soms wel hoger dan die struiken daar. Kijk maar eens goed.” Ossie kijkt doorheen de struik naar haar vrienden. Lichtje heeft gelijk. Haar vrienden staan ver van elkaar af en het touw is erg lang. Daardoor is het ook moeilijk voor Lotje en Duimpje om even snel te draaien. Het kleurrijke touw maakt daardoor gekke bochten.

“Lotje en Duimpje willen wel graag met jou spelen Ossie, maar dicht bij elkaar staan vinden ze niet leuk. Daarom is het touw zo lang.” Het elfje spreidt haar vleugels zo ver mogelijk open om te tonen aan Ossie hoe lang het touw wel is.

“Maar ik wil wel graag met Lotje en Duimpje spelen en touwtje springen vind ik leuk.” Ossie denkt na.

“Hier heb je een toverschaar”, zegt het elfje. “Knip gewoon het lange touw door.

Ossie schrikt. “Mag dat wel Lichtje? Het is wel een mooi touw. Gaan mijn vriendjes dan niet boos zijn?”

“Nee Ossie, probeer maar, dan zal je zien wat er gebeurt.” Het elfje geeft Ossie de toverschaar en duwt haar in de richting van haar vriendjes. Ze knipt het kleurrijke touw voorzichtig in twee delen. Ze ziet hoe de kleuren in het touw elk een andere kant op gaan. De twee touwen krijgen nu een eigen kleur. Ossie kijkt naar Lichtje.

“Zie je wat de toverschaar doet Ossie. Ze tonen je dat je twee vriendjes hun eigen kleuren hebben. In het touw dat Lotje nu in haar handen heeft is rood en oranje. Het andere touw van Duimpje is blauw en paars.” Het elfje vliegt over en weer tussen de twee stukken touw

Lotje en Duimpje lachen naar Ossie. “Wat leuk Ossie. Nu hebben we elk een touw om met je te spelen. Dan zal je niet meer vallen en staan we dicht bij elkaar. Met zijn tweeën touwtje springen is ook leuk!”

“Kan ik van het ene touw in het andere springen Lichtje? Dan kan ik zowel met Lotje en met Duimpje blijven spelen.” Ossie kijkt het elfje vragend aan. “Natuurlijk Ossie, daar is een toverspreuk voor. Ik toon het je!” Het elfje springt in het touw van Duimpje. Dat draait erg snel. Dan roept ze, “*Knip Knip Toverschaar, ik spring nu naar de ander daar.*” Zonder te vallen springt het elfje naar het touw van Lotje. “Je kan dit ook Ossie!”

Wat leuk denkt Ossie. Nu kan ik zowel met Lotje en Duimpje spelen zonder in het grote gekke touw te vallen. Ossie krijgt de toverschaar, bedankt het elfje en begint meteen te oefenen.

“*Knip, knip, toverschaar, ik spring nu naar de ander daar.*”

Context

Dit verhaal werd geschreven voor een kleuter in een moeilijke echtscheiding situatie. De communicatie tussen mama en papa verliep erg stroef. Ze hadden een sterk verschillende culturele achtergrond en hadden dus ook een verschillende visie op opvoeden.

Het verhaal werd geschreven op vraag van de mama die ook leerde ervaren dat het kind zich zowel bij de mama als bij de papa thuis kon voelen. Het verhaal hielp ook het kind om het grote verschil tussen mama en papa aan te voelen en stap voor stap te aanvaarden.

Anker, mogelijke voorbeelden (zelf aanvoelen met kind wat beste werkt):

Auditief: toverspreuk luidop herhalen of zingen

Visueel: in beide huizen aan je bed, een speciaal zelfgemaakt touw hangen (kleurige wol in elkaar gedraaid bijvoorbeeld), elke plek zijn eigen kleuren

Kinesthetisch: op een speciale manier over de drempel springen bij de overgang, bijvoorbeeld schaarsprong, of knippende beweging met je vingers.

